

ISLANDIA

7 NAJWYBITNIEJSZYCH SZCZYTÓW

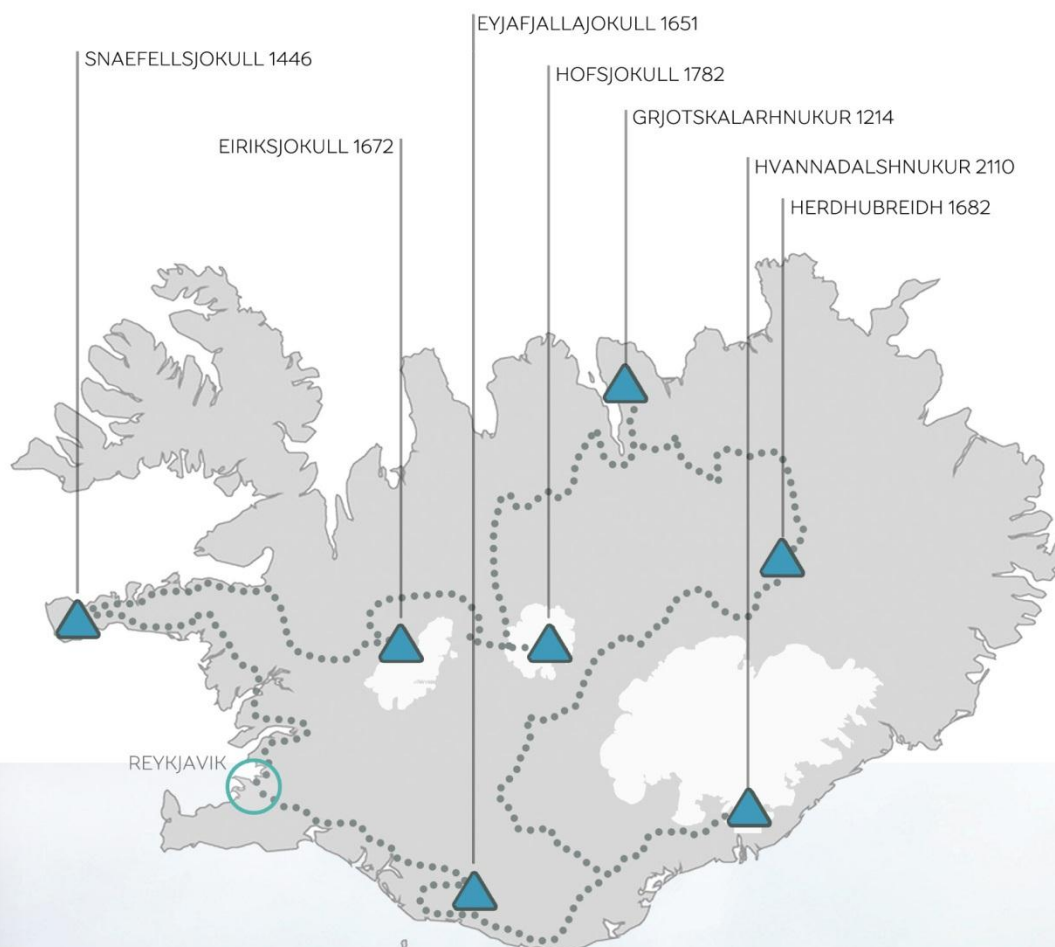

CEL WYPRAWY

Celem wyprawy jest zdobycie 7-miu najwybitniejszych* szczytów Islandii, tylko o siłach własnych mięśni, bez żadnej pomocy z zewnątrz. Powyższe szczyty są rozrzucone po skrajnych częściach wyspy, dlatego aby do nich dotrzeć będziemy podjeżdżać rowerem pod ich zbocza, a w dalszej kolejności atakować szczyty w stylu alpejskim, z minimalną ilością ekwipunku.

Stworzona przez nas mapa przedstawia planowany przebieg trasy z najwybitniejszymi szczytami. Wyprawa ma silnie interdyscyplinarny charakter, łączący kolarstwo górskie ze wspinaczką. Aby dotrzeć pod zbocza gór, będziemy musieli pokonać około 1500 km, w większości po górskich drogach islandzkiego Interioru. Wspinaczka również będzie

zaawansowana technicznie, wiele z tych szczytów charakteryzuje się stromymi zboczami, a pięć z nich jest otoczonych lodowcem. Niezbędne będzie więc wykorzystanie sprzętu wspinaczkowego i lodowcowego, przy czym cały ekwipunek będziemy musieli wozić cały czas ze sobą, również podczas jazdy rowerem. Z tego powodu o sukcesie wyprawy zadecyduje głównie przemyślane wyposażenie w sprzęt. Będzie ono mocno odbiegać od klasycznego podejścia ekspedycyjnego i będzie wykorzystywać wiele innowacji turystycznych z ostatnich kilku lat. Dokładnie aspekt sprzętowy został przedstawiony w kolejnym rozdziale. Wyprawa zajmie nam trzy tygodnie i planujemy rozpocząć ją w pierwszej połowie sierpnia.

*WYBITNOŚĆ

Wybitność szczytu (minimalna deniwelacja względna) – pozwala rozróżnić istotne szczyty od mniej ważnych turni. Pokazuje ona, na ile dany szczyt wyróżnia się ze swojego otoczenia. Dokładnie określa jak wysoko wznosi się dany szczyt ponad najwyższą przełęczą, która oddziela go od szczytu wybitniejszego od niego. Czyli jest to różnica wysokości między danym szczytem i najniższą warstwicą go okalającą, która nie obejmuje żadnego wyższego szczytu. Ten parametr pozwala precyzyjnie wybrać i uszeregować naistotniejsze szczyty dla danego regionu.
http://pl.wikipedia.org/wiki/Minimalna_deniwelacja_wzgl%C4%99dna

Mapa w wersji cyfrowej:

<https://www.google.com/maps/d/viewer?usp=sharing&mid=z4Z3hOrrCpG0.kpGC3EN4Vly8>

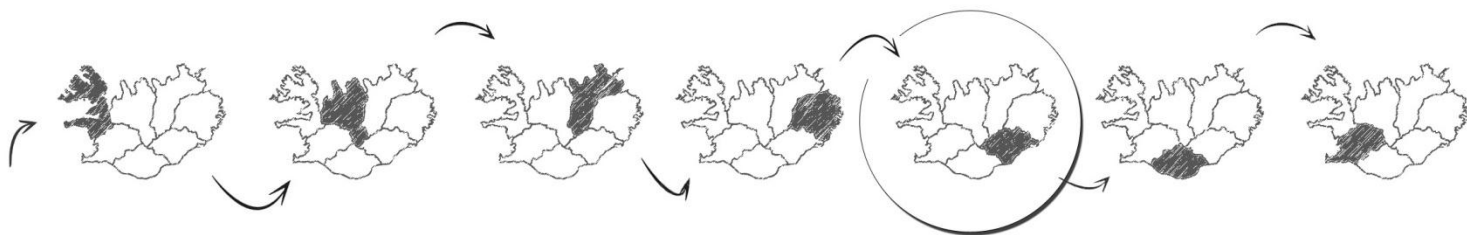
CEL WYPRAWY

Chcemy również zebrać bogaty materiał zdjęciowy oraz udostępnić go w internecie razem z zaznaczeniem jego lokalizacji na mapie. Chcemy w ten sposób przybliżyć innym tę piękną i dziką wyspę oraz ułatwić planowanie wycieczek i wybór regionu do odwiedzenia.

Wyprawa będzie również połączona z pewnym eksperymentem, jak na poniższej wizualizacji, przygotujemy siedem artefaktów, wykonanych z mosiądzu. Każdy z nich

spocznie na jednym z siedmiu najwybitniejszych wierzchołków i będzie przedstawiał jego lokalizację. Na każdym z elementów umieścimy prośbę do znalazcy, o przesłanie nam swojego zdjęcia ze szczytu. W zamian będziemy odpowiadać z wyjaśnieniem naszego eksperymentu i opisem wyprawy. Dla zapewnienia trwałości, kawałki wykonamy z mosiądzu. Jesteśmy ciekawi jak dużo podróżników i kiedy się do nas odezwie oraz cieszymy się, że nasz eksperyment pozwoli nam nawiązać nowe kontakty z ludźmi dzielącymi tę samą pasję.

7 ELEMENTÓW, Z KTÓRYCH KAŻDY SPOCZNIE NA INYM WIERZCHOŁKU:

WIDOK ARTEFAKTU ZAZNACZONEGO POWYŻEJ KÓŁKIEM:

PRZÓD

HVANNADALSHNKUUR
2110 m

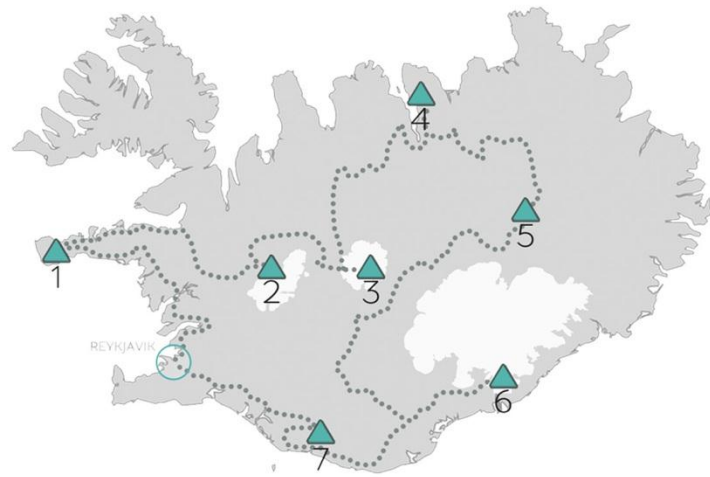
TYŁ

„We left it here forever.
For more information,
please take a photo with
this map and send it back to us:
greatest.summits@gmail.com”

7 NAJWYBITNIEJSZYCH SZCZYTÓW

Poniżej prezentujemy wszystkie 7 najwybitniejszych szczytów, w kolejności w jakiej będziemy je zdobywać. Będziemy musieli pokonać ponad 11 500 metrów podejścia i dystans około 1 500 km na rowerze. Większość z nich to wulkany, częściowo aktywne, w dużej mierze pokryte lodowcem.

1. SNAEFELLSJOKULL

WYSOKOŚĆ - 1446 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ - 1283 m

Przez wiele stuleci, zanim kartografowie zaczęli dokładnie mierzyć wysokości gór, był uznawany za najwyższy szczyt Islandii. Jest to aktywny stratowulkan, o szczycie pokrytym lodowcem, położony na zachodnim krańcu wyspy. Stratowulkany charakteryzują się dużym kątem nachylenia zboczy. Ostatni raz wybuchł 1700 lat temu, a obecnie jest najbardziej znany dzięki powieści Juliusza Verne "Podróż do wnętrza ziemi". To właśnie przez niego, główni bohaterowie weszli do krainy podziemii.

2. EIRIKSJOKULL

WYSOKOŚĆ - 1672 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ - 1034 m

Jest najwyższym szczytem zachodniej Islandii i największą górą stołową całej wyspy. Wznosi się ponad 1000 metrów powyżej otaczający go płaskowyż i jest pokryty lodowcem. Jest to drzemiący wulkan, z pokrywą lawową dochodzącej do grubości 750 metrów.

3. HOF SJOKULL

WYSOKOŚĆ - 1782 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ - 1012 m

Jest największym czynnym wulkanem Islandii z kraterem 7 x 11 km. Leży w samym środku Interioru, dokładnie na styku dwóch płyt kontynentalnych: Euroazjatyckiej i Północno-amerykańskiej.

Jest pokryty wiecznym śniegiem i tworzy 3-ci co do wielkości lodowiec Islandii. Grubość warstwy lodu dochodzi do 650 metrów. Na jego szczycie nie ma wytyczonych szlaków turystycznych, aby do niego dotrzeć, trzeba przemierzyć rozległe plateau poprzecinane licznymi szczelinami lodowcowymi. Jest źródłem najdłuższej Islandzkiej rzeki Djórsá.

4. GRJOTSKALARHNUKUR

WYSOKOŚĆ – 1214 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ – 1084 m

Pomimo stosunkowo niskiej wysokości, trzeba go zdobywać w zasadzie od poziomu morza, co powoduje iż ma on stosunkowo dużą wybitność.

5. HERDHUBREIDH

WYSOKOŚĆ – 1682 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ – 1012 m

Wygasły wulkan, który powstał pod pokrywą lodową pokrywającą Islandię w czasie ostatniego zlodowacenia. Ze względu na strome i niestabilne zbocza, została po raz pierwszy zdobyta dopiero w 1908 roku.

6. HVANNADALSHNUKUR

WYSOKOŚĆ – 2110 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ – 2110 m

PIERWSZE WEJŚCIE – HansaFrisak w 1813 r.

Jest najwyższym szczytem Islandii i jest pochodzenia wulkanicznego. Leży na największym islandzkim lodowcu Vatnajökull o powierzchni 8400 km² (1/12 powierzchni Islandii), co odpowiada obszarowi wszystkich razem wziętych lodowców centralnej Europy. Średnia grubość lodu wynosi na nim 400 m, a dochodzi nawet do 1100 m.

7. EYJAFJALLAJOKULL

WYSOKOŚĆ – 1651 m n.p.m.

WYBITNOŚĆ – 1036 m

Czynny wulkan w masywie Eyjafjöll. Nazwa składa się z trzech słów, które w języku islandzkim oznaczają lodowiec masywu Eyja. W ciągu ostatnich 1100 lat, czyli w czasie gdy Islandia jest zamieszkała, do erupcji dochodziło czterokrotnie. Ostatnio wybuchł w 2010 roku, powodując zamknięcie przestrzeni powietrznej w większości krajów Europy, z powodu wyrzucenia ogromnej ilości pyłów. Aktualnie jest pokryty lodowcem.

SPRZĘT I KOSZTORYS

Nie bez powodu Islandia jest nazywana krainą lodu i ognia. Interior we wnętrzu wyspy jest praktycznie niezamieszkały, pokrywają go rozległe pustkowia, pola zastygłej lawy, lodowce i skaliste wzgórza. Nie można się tam poruszać zwykłym samochodem, a jedynie w niektóre miejsca można dotrzeć specjalnie dostosowanymi samochodami terenowymi z napędem na cztery koła.

Abyśmy byli w stanie dojechać pod każdy ze szczytów, istotne jest, aby waga naszego ekwipunku była jak najniższa. Z drugiej strony potrzebujemy zaawansowanego sprzętu, aby zdobyć wszystkie szczyty. Z tego powodu dobór sprzętu jest kluczowy dla powodzenia naszej wyprawy. Będziemy podróżować zgodnie z logiką *fast & light*, która w ostatnich paru latach coraz bardziej się rozpowszechnia. Również w trakcie wyprawy i po niej będziemy ją propagować i dzielić się doświadczeniem.

Większość dróg ma charakter górski, dlatego niezbędny będzie rower górski o grubych oponach szerokości 2,2 cala. Niezbędny jest przedni amortyzator i hamulce tarczowe. Nie możemy go jednak wyposażyć w żadne dodatkowe akcesoria, które zwiększałyby jego wagę, takie jak nóżka, błotniki, dynamo, nadmiar lampek czy odbłaski.

Będziemy się pakować zgodnie z najnowszym, mocno już rozpowszechnionym na zachodzie stylem *Bikepacking*. Oznacza to że w celu minimalizacji wagi wszystkie torby doczepia się do elementów konstrukcyjnych roweru, bez dodatkowych bagażników, tak jak na rysunku obok. Dzięki temu jest mniej części, które mogą się potencjalnie uszkodzić a całość jest lżejsza.

Dalej, aby minimalizować wagę i umożliwić przejechanie tak długiej trasy, będziemy korzystać z wielu patentów:

- Ilość ubrań ograniczymy do bezwzględnego minimum, dzięki korzystaniu z tkanin o wysokich parametrach. Wykorzystamy odzież z szybkoschnącej wełny merynosowej, która długo pozostaje świeża, oraz grzeje nawet gdy jest wilgotna. Pozwoli to na zabranie mniejszej ilości ubrań.
- Zminimalizujemy również wagę kosmetyczki, a zamiast ręcznika do wytarcia zamierzamy korzystać z jednej z koszulek.
- W celu odciążenia bagażu zabierzemy również suche, wysokoenergetyczne jedzenie: głównie posiłki liofilizowane, owsianki, kaszki manne, suszone owoce i orzechy, ...
- Do gotowania będziemy korzystali z garnka z radiatorem w stylu *Jetboil*, ponieważ pomaga on zaoszczędzić gaz i zabrać mniej kartuszy.

SPRZĘT I KOSZTORYS

- W myśl zasady: "zabieraj głównie rzeczy które mają więcej niż jedno zastosowanie" nie zabierzemy żadnych kubków, a jedynie bidony odporne na wysoką temperaturę, jeden kask zarówno do jazdy rowerem jak i do wspinaczki oraz wspomniane już koszulki.
- Do poruszania się po lodowcu będziemy używać cienkiej liny połówkowej, nie dłuższej niż 30 metrów, aby ograniczyć ciężar. Użyjemy również uprzęże dedykowane do narciarstwa wysokogórskiego, takie jak *CAMP Alp Racing*, ponieważ ważą one jedynie 90 gram, zamiast 400 g jak standardowa uprzęż. Są one mniej wygodne w przypadku zawiśnięcia na nich, ale będą nam służyć tylko jako ubezpieczenie awaryjne.
- Jedynego czego nie zamierzamy ograniczać to apteczka, ze względu na bezpieczeństwo, które jest dla nas najważniejsze.

SZACUNKOWY KOSZTORYS WYPRAWY:

Przełot do Reykiawiku – ok. 900 zł/os

Przewóz rowerów – 300 zł/os

Jedzenie (m.in. posiłki liofilizowane, batony wysokoenergetyczne, dania instant) – ok. 600 zł/os

Nocleg (wszystkie noclegi planujemy pod namiotem) – 0 zł

Koszulki z logo wyprawy – ok. 100 zł/os

Jeden rower górski (do tak ambitnej wyprawy Natalia potrzebuje wymienić rower na nowszy) – ok. 2800 zł

Jedna kurtka puchowa (Marek potrzebuje uzupełnić ubiór o kurtkę puchową) – ok. 500 zł

Licznik GPS (do dokładnego zarejestrowania naszej trasy i udostępnienia jej w internecie) – ok. 400 zł

Komplet odzieży z wełny merynosowej – ok. 1000 zł/os

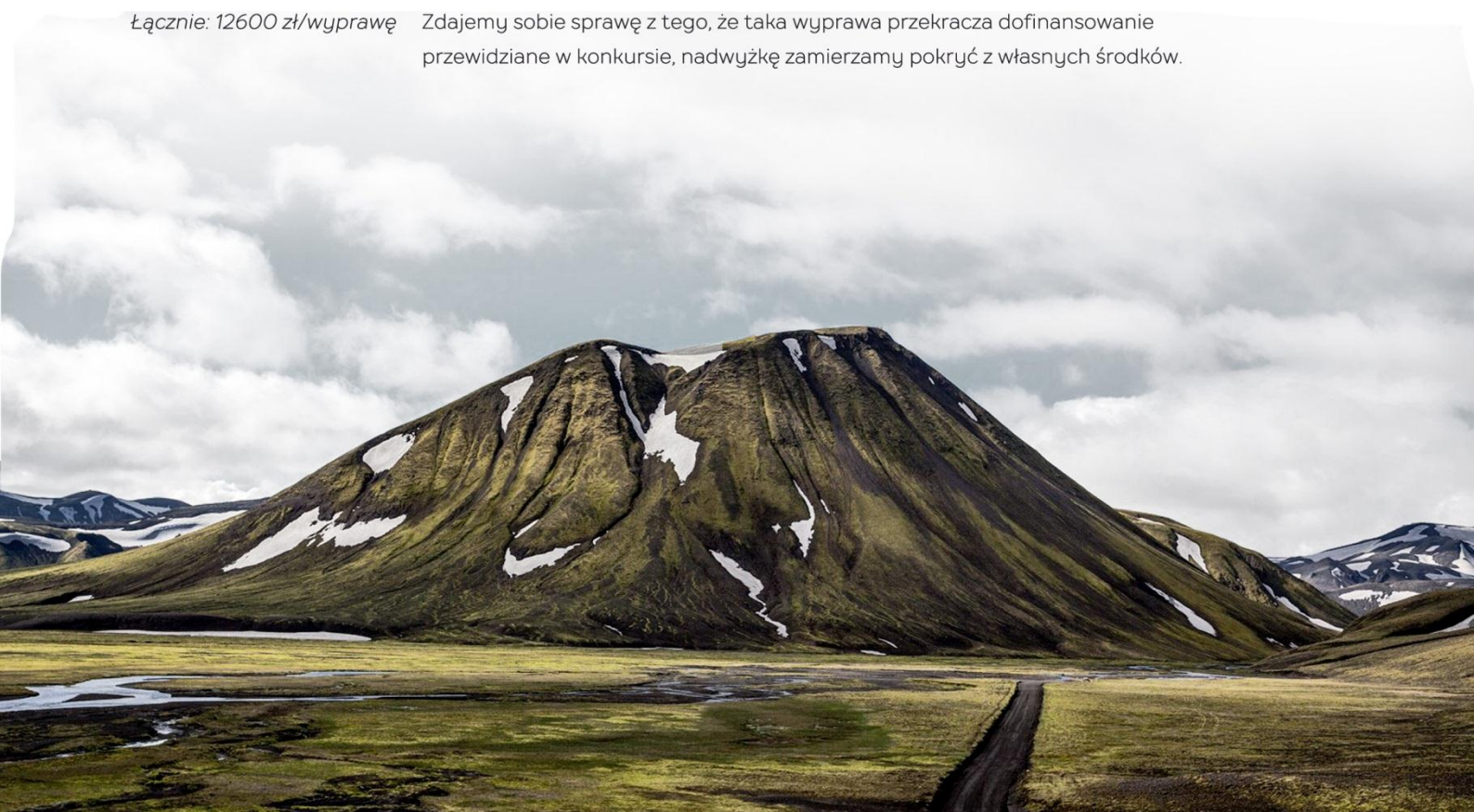
Torby rowerowe (2 komplety zgodnie z opisanym bikepacking'iem) – ok. 900 zł/os

Lekka uprzęż wspinaczkowa (ultralekka, taka jakiej wykorzystuje się w narciarstwie wysokogórskim) – ok. 250 zł/os

30 metrów lekkiej liny połówkowej – ok. 300 zł

Mosiężne mapki Islandii (artefakty zostawiane na szczycie) – ok. 500 zł

Łącznie: 12600 zł/wyprawę Zdajemy sobie sprawę z tego, że taka wyprawa przekracza dofinansowanie przewidziane w konkursie, nadwyżkę zamierzamy pokryć z własnych środków.

UCZESTNICY

Łączy nas już kilka razem odbytych wypraw oraz wspólne marzenie o niepowtarzalnym podboju Islandii w wielkim stylu. Dotychczas wszystkie nasze podróże finansowaliśmy z własnych środków, jednak aktualny cel jest tak ambitny, że potrzebujemy wsparcia.

MAREK WĄSIK

26 lat, elektronik, realizuje doktorat w dziedzinie robotyki, członek Poznańskiego Klubu Wysokogórskiego oraz Klubu Halny, maratończyk, ratownik WOPR.

„Góry przemierzam od czasów liceum, obecnie głównie na nartach skitourowych oraz rowerem (w minionym roku objechałem rowerem dookoła szczyt Annapurny w Himalajach).

Moim hobby jest fotografia oraz astronomia.”

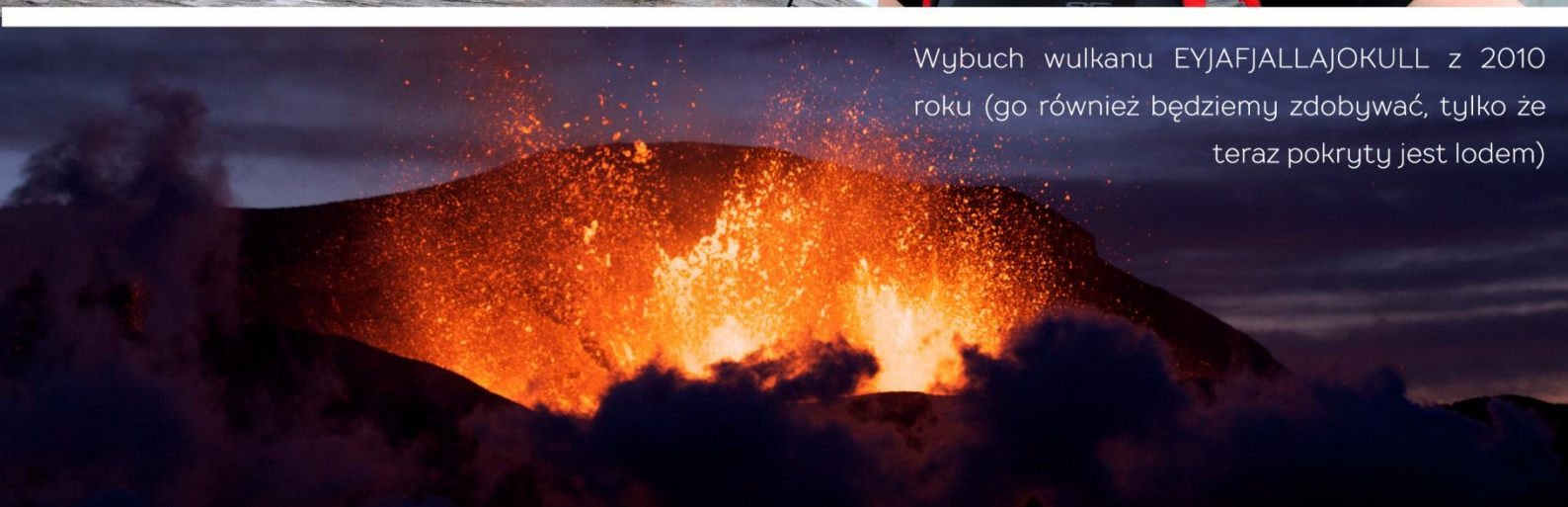
NATALIA WOJCIUK

25 lat, architekt, realizuje studia doktoranckie na Politechnice Poznańskiej, członek Akademickiego Klubu Górskiego Halny.

„Od 10 lat uprawiam turystykę górską i wspinaczkę, zarówno w kraju jak i za granicą. Startuję w biegach na orientację. Moją pasją jest fotografia i grafika komputerowa. Poza tym maluję i interesuję się fizyką współczesną.”

Wybuch wulkanu EYJAFJALLAJOKULL z 2010 roku (go również będziemy zdobywać, tylko że teraz pokryty jest lodem)

ISLANDIA

CIEKAWOSTKI

Islandia jest wyspą pochodzenia wulkanicznego o zaludnieniu ponad 50 razy mniejszym niż Polska. Dookoła wyspy, wzdłuż wybrzeża została poprowadzona droga, przy której skupiają się wszystkie miejscowości. Wnętrze wyspy to dziki i niezamieszkały Interior, który pozostaje jednym z najbardziej niedostępnych miejsc w Europie. Wyspa jest położona w tzw. "gorącym punkcie" Grzbietu Śródatlantyckiego, czego efektem jest 15 czynnych wulkanów na wyspie oraz liczne źródła geotermalne i gejzery. Krajobraz jest bardzo surowy i w wielu miejscach przypomina księżycowy, dlatego amerykańscy astronauta przed misją Apollo ćwiczyli lądowanie na islandzkich polach lawy. Ze względu na tanią energię geotermalną, Islandia to jedyne miejsce w Europie, gdzie hodzi się banany w szklarniach.

Według jednego z podań wikingowie celowo nazwali Islandię "lodowym lądem", aby wprowadzić w błąd potencjalnych osadników i kierować ich do pokrytej śniegiem Grenlandii, której nazwa sugeruje "zielony ląd".

